

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 212.213 van 23 maart 2011

in de zaak A. 199.553/XII-6529

In zake: de BVBA EVENT-SERVICE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Rudi Van Gompel en Manuël Huygaerts
kantoor houdend te 2360 Oud-Turnhout
Dorp 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE MOL

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Mol [...] dd. 9 maart 2011 inzake de toewijzing van de loten in de zone voor verkoop te Postel”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 maart 2011, om 10.00 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rudi Van Gompel, die verschijnt voor verzoekster, en bestuurssecretarissen Joke Lievens en Bert Joris, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster baat op één van de tien loten van de zogenaamde “zone voor verkoop” te Postel een frituurkraam uit. De bestaande concessie daartoe, vanwege de gemeente Mol, loopt tot en met 31 maart 2011.

Bij gemeenteraadsbesluit van 24 januari 2011 wordt de zone voor verkoop verdeeld in nog slechts zeven loten, zoals aangegeven op een bijgevoegd plan.

Wat die loten betreft stellen er zich twaalf inschrijvers kandidaat -onder wie verzoekster- voor de toewijzing van een concessie voor de periode van 1 april 2011 tot en met 31 maart 2015. Verzoeksters bieding wordt niet batig gerangschikt; het college van burgemeester en schepenen wijst de standplaatsen op 9 maart 2011 toe aan andere inschrijvers.

IV. Ontvankelijkheid

4. Verwerende partij betwist verzoeksters belang bij de vordering.

Een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zouden zich alleen opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

V. Grondvoorwaarden voor een schorsing

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

6. Wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, schrijft te dezen het artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State voor dat de vordering een uiteenzetting bevat van de feiten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Het is aldus voor een verzoekende partij zaak om, in haar vordering, het gevreesde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zo precies en zo gedetailleerd mogelijk uiteen te zetten en te staven met concrete en verifieerbare gegevens.

7. Te dezen heeft verzoekster zich tot de volgende uiteenzetting beperkt:

“De bestreden beslissing heeft enorme consequenties voor verzoekster. Haar huidige activiteit is immers quasi beperkt tot het uitbaten van de kwestieuze frituur. Bovendien brengt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing mede dat ze haar frituur zal dienen te verwijderen op de gestelde locatie nu de huidige concessie afloopt op 31 maart 2011, hetgeen bijkomende kosten met zich brengt.

Het nadeel heeft dus rechtstreeks een invloed op het vermogen van verzoekster. Haar voortbestaan dreigt in het gedrang te komen.

Een eventueel later tussen te komen arrest tot nietigverklaring zal niet noodzakelijk genoegdoening brengen aangezien de frituur verwijderd zal zijn en ook het cliënteel verdwenen zal zijn”.

8. Terecht wijst verwerende partij erop dat verzoekster het houdt bij

vaagheden en algemeenheden, die door geen enkel stavingsstuk worden bewezen.

Verzoekster verschaft de Raad van State zonder meer geen enkele concrete, toetsbare informatie die hem in staat kan stellen de beweerde “enorme consequenties” als een ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel in te schatten. Welke inkomsten put verzoekster uit het frietkraam? Welke andere activiteit ontplooit zij nog? Wat is de opbrengst ervan? Wat is dan wel de situatie van het “vermogen van verzoekster”?

Voorts lijkt er reden om het bestaan van een vast cliënteel te betwijfelen. Volgens verwerende partij zijn de klanten wezenlijk dagjestoeristen.

Ten slotte bestaat er geen toereikend verband tussen, eensdeels, de bestreden beslissing en, anderdeels, de verwijdering van het frietkraam op de plaats waar het zich nu bevindt en de -alweer niet nader gepreciseerde- kosten daartoe. Deze verwijdering gaat in wezen hierop terug dat de concessie die er begin 2007 aan verzoekster voor is toegestaan, nu eenmaal op 31 maart 2011 afloopt. Bovendien betoogt verwerende partij geloofwaardig dat een afbraak van het frietkraam hoe dan ook noodzakelijk is, zelfs ingeval verzoekster opnieuw een concessie voor een standplaats zou hebben toegewezen gekregen. Immers is de zone door de gemeenteraadsbeslissing van 24 januari 2011 heringericht geworden.

9. Samenvattend worden de Raad van State geen zodanige gegevens overgelegd die hem ertoe brengen de impact van de bestreden beslissing op de (financiële) situatie van verzoeker als een ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel te kwalificeren.

Alvast de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 maart 2011,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust